

יוסף דוב הלוי סולוביצ'יק
Joseph Soloveitchik

כבוד הגברת מרים שילה שתחי'
שלום וברכה!

אני מבקש שליחה על אשר לא נזדקקתי לאגרתה בתכיפה ואחרתי עד כה. קשה היתה עלי, וגם עדיין קשה היא הכתיבה. שקוע הנני באבילות על מות רעייתי החביבה, בבת עיני וחמדת נפשי, זכרונה לברכה. עולמי התמוטט וחרב. כאמור, גם עכשיו אני כותב בדמע ובדם לבי הקרוע והמורתח.

אני מודה לה על דבריה, ואני מקבל את תוכחתה ברצון. אמנם חטאתי לארץ הקודש. הנני בין המפגרים. מובן, שהרבה גורמים בלתי תלויים בי עכבוני. בכל זאת איני מבקש אמתלא, ואין אני מלמד סנגוריה על עצמי. אשמתני, והקולר תלוי בצוארי. אשתקד החלטנו, אני ורעייתי, ז"ל, לבא ארצה ולעשות שמה כששה חדשים, כדי לראות את הארץ ואת העם היושב בה. אולם, רבות מחשבות בלב אדם, אירע מה שאירע, ורבות אנחותי ולבי דוי!

הרבה ממכרי ומידידי היושבים בין בארץ ובין בגולה, מאיצים בי שאבוא עכשיו. גם גברתי הדגישה במכתבה, כי שעת רצון וגם שעת משבר רוחני היא עתה. אולם, רבותנו ספרו לנו על כיפה של חשבונות שהיתה חוץ לירושלים מפני שכל המחשב ומוצא חשבוננו חסר מצטער, ובירושלים כתוב "משוש כל הארץ."

הדברים קל וחומר לכיפה של אבילות קודרת שאני נמצא בתוכה שצריכה להמצא חוץ לירושלים. איך אפשר לי עכשיו לעלות לירושלימה, ואני איש קשה רוח ומר נפש! אין ההשראה חלה במצב של דכאון, עצבות וצער.

אין גברתי צריכה להצטדק על דבריה. גם אני, יהודי פשוט, בלשון רבנן דיבנה (ברכות יז), היית אומר: אני מלמד והרבה העמלים עם הציבור בשדה החינוך התורני. מלמדים, אני מלאכתי בעיר ניו יורק הגדולה, במוסד רב תלמידים וגם מלאכתם בגבעת וואשינגטון או במושב אחר במוסד מצומצם בכמותו. אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון את לבו לשמים. מלאכת כולנו מוקדשת לטיפוח ערכי היהדות, מסורת אבות ותורת רבותנו, בעלי הקבלה וחכמיה.

בכבוד רב,

יוסף דוב הלוי סולוביצ'יק

יום ג', צום הרביעי, תשכ"ז.

אנו מאשרים כי המידע המופיע
 בדוח זה הוא נכון ומוגש
 לראשונה.

אנו מאשרים כי המידע המופיע
 בדוח זה הוא נכון ומוגש
 לראשונה.

חתום
 [Signature]

[Signature]
 [Signature]